

Trondheim, den 7. desember 2007

Helse- og omsorgsdepartementet
Postboks 8011 Dep
0030 OSLO

**HØRING – FORSLAG TIL LOV OM ENDRINGER I PASIENTSKADELOVEN
– DEKNING AV ADVOKATUTGIFTER OG FORLENGET SØKSMÅLSFRIST**

Det vises til Helse- og omsorgsdepartementets høringsbrev av 19. oktober 2007, som bl.a. er sendt Den norske Dommerforening (DnD).

Saken er videresendt DnD's lovutvalg for helse- og sosialrett, som herved avgir høringsuttalelse uten å ha forelagt denne for foreningens styre, slik gjeldende retningslinjer gir anledning til.

Høringsnotatet reiser to hovedspørsmål. Det første gjelder regulering av timepris for advokater ved endring av pasientskadeloven §§ 11, 14 og 15 og ny forskrift med hjemmel i § 11. Det annet gjelder utvidelse av søksmålsfristen i § 18.

Forslaget om timeprisregulering gjelder pasientenes advokatutgifter i saker for Norsk Pasientskadeerstatning og Pasientskadenemnda, og *ikke* advokatutgifter under etterfølgende domstolsbehandling. DnD finner det uaktuelt å kommentere denne del av høringsnotatet. Annerledes stiller det seg hva endringsforslaget til pasientskadeloven § 18 angår.

Pasientskadenemndas vedtak har virkning som en rettskraftig dom om søksmål ikke reises innen den av loven fastsatte søksmålsfrist. Etter § 18 tredje ledd er

søksmålsfristen *fire måneder*. Endringsforslaget innebærer en utvidelse til *seks måneder*.

Ot.prp. nr. 31 (1998-99): "Om lov om erstatning ved pasientkader", foreslo en søksmålsfrist på *to måneder*. Under Stortingsbehandlingen gikk komiteen inn for *fire måneder*, med den begrunnelse at "tidsfristene må være så korte som mulig, men ikke slik at kvaliteten ved vurdering av saken hos sakkynlige svekkes". Det vises til Innst. O nr. 68 (2000-2001).

Beslutning om å bringe Pasientskadenemndas vedtak inn til domstolsprøving bør treffes etter forsvarlig overveielse, og den private part må derfor ha rimelig tid til å innhente faglige råd samt avklare muligheten for supplerende bevis. Det ligger i sakens natur at jo kortere søksmålsfristen er, jo større vil risikoen være for at stevning tas ut før søksmålet er godt nok vurdert.

For begge parter er et utilstrekkelig vurdert søksmål lite ønskelig. Særlig gjelder dette den private part som risikerer et tyngende omkostningsansvar. Departementet har i oversendelsesbrevet opplyst at "mange søksmål mot Pasientskadenemnda i dag blir trekte". DnD er enig i at dette kan tyde på at søksmålsfristen er for kort, og at søksmål i mange tilfeller reises for å avskjære fristen uten at saken er godt nok overveid. Alene av denne grunn synes den foreslalte utvidelse av søksmålsfristen godt motivert. Den "forsinkelse" i prosessen som forslaget medfører, kan uansett ikke sies å være vesentlig.

Som høringsnotatet pkt. 3.3. peker på, har Sverige og Danmark allerede en søksmålsfrist på seks måneder. At våre nærmeste naboland har funnet dette hensiktsmessig, gir etter DnD's oppfatning en sterk indikasjon på at lovforslaget er et skritt i riktig retning.

Et forhold som høringsnotatet berører under pkt. 3.3, men uten nærmere drøfting, er *søksmålsfrister etter andre ordninger* hvor regelverket i tvistemålsloven kapittel 30 kommer til anvendelse. Etter tvistemålsloven § 437 annet ledd kan det for disse bestemmes en søksmålsfrist på seks måneder. DnD vil minne om at det også for *trygde- og pensjonssaker* gjelder en seks måneders søksmålsfrist for domstolenes prøving av Trygderettens kjennelser, jf. trygderettsloven § 23 siste ledd.

Etter DnD's vurdering synes det foreliggende endringsforslag til pasientskadeloven § 18 godt motivert.

Med hilsen

Ole Johan Lund
lagdommer

Kopi: Solveig Dahl Kongsvik, Norges Juristforbund, Kr. Augustsg. 9, N-0164 Oslo
Styret i DnD v/tingrettsdommer Kjetil Gjøen, Postboks 1354 Sentrum, 6001
Ålesund